

SIBILAR GLI ANGUI D'ALETTO

Muziek waar
het hart van
gaat zingen

56

Aria uit de opera *Rinaldo*, HWV 7
Händel, Georg Friedrich (1685 – 1759)

Christopher Purves, bas
Arcangelo
Jonathan Cohen

*Sibillar gli angui d'Aletto,
E latrar vorace Scilla,
Parmi udir d'intorno a me.
Rio velen mi serpe in petto, Né
ancor languida favilla
Di timor, pena mi diè.
Sibillar gli angui d'Aletto.*

*Ik lijk rond me het gesis
van de slangen van Alecto
en het gebrul van de vraatzuchtige
Scyllas te horen.
Wreed gif sluipt in mijn borst,
want bij de stralen van die twee
pupillen bonst mijn hart ongenadig.*

Het verhaal van deze opera gaat over de verovering van Jeruzalem tijdens de Kruistochten. Deze aria komt alleen in de eerste versie van de opera voor (1711). Het libretto is oorspronkelijk in het Engels geschreven, maar werd voor Händel in het Italiaans vertaald.

Stel je voor: de onbeschofte Argante, koning van Jeruzalem, treedt voor het eerst op. Hij verstoort de dagdromerij van de kruisvaarders. De ingetogen Eustazio heeft zojuist zijn zang voltooid, als Argante zich tussen de vijand mengt met strijdvaardige muziek waarbij hij wordt begeleid door trompetten en drums. Argante toont zich in zijn zang een hanige bullebak die zijn belegeraars wil intimideren, maar eigenlijk gedraagt hij zich bespottelijk; hij doet vooral denken aan een protserige pauw die zijn veren gladstrijkt.

De bas Christopher Purves laat dit op een geweldige manier horen. Hij is voor mij dé ontdekking van het jaar 2013. Een fantastische bas, die zingt van superhoog tot ultralaag. Hij heeft geen enkele moeite met de noten die Händel indertijd op maat van de toevallig voor handen zijnde bas schreef. Het direct aansprekende en licht-nasale geluid van Purves is een genot om naar te luisteren. Peter van der Lint schreef in Trouw: 'De fantasie slaat op hol bij de gedachte: wat als Händel Purves had gekend?'

Tja, wat dan?